

selspræster i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 144 af 28. april 1931 om folkekirkens lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. § 3 med senere ændringer, jfr. § 3 i lov nr. 418 af 12. juli 1946, i lønningsklassen 4 740 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 480 kr. indtil 8 100 kr.

Da det var oplyst, at frk. Vermehren ved ansættelse som præst i folkekirken i et embede normeret med løn efter præstelønningslovens § 3 formentlig ville have fået tillagt lønningsanciennitet fra 1. oktober 1943 og herved ville opnå en samlet pensionsgivende lønning på 7 020 kr., blev der med hjemmel på normeringsloven for finansåret 1949—50, løbe-nr. 637, tillagt hende et personligt ikke-pensionsgivende tillæg på 900 kr. til delvis kompensations for den lønnedgang på 1 410 kr., som hun som fængselspræst selv med den nævnte anciennitet ville lide ved overgang fra stillingen som forsorgssekretær, hvor hun oppebar en pensionsgivende lønning på 5 802 kr. + 2 610 kr. i honorar som uordineret medhjælper hos fængselspræsten ved Københavns fængsler.

Under hensyn til at der ikke — således som forudsat ved ydelsen af det ovennævnte personlige tillæg på 900 kr. — er tilvejebragt formel hjemmel for at tillægge hende lønningsanciennitet i statstjenestemandsstillingen som fængselspræst fra 1. oktober 1943, foreslås der nu tillagt den pågældende forhøjet lønningsanciennitet som anført med virkning fra 1. april 1952, således at det hende fra denne dato herefter tilkommende personlige tillæg på 420 kr. årlig bortfalder ved opnåelse af alderstillæg efter 1. april 1954.

Til 657.

Fængselsbetjent Johan Ernst Wild, der er født 15. august 1914, blev antaget som arrestmedhjælper ved arresthuset på Blegdamsvej 31. januar 1941 og fastansattes som fængselsbetjent 1. juni 1943. Fra 1. januar 1950 fik den pågældende tilladelse til at stå udenfor nummer efter at have opnået beskæftigelse i privaterhvervet, indtil han med udgangen af december måned 1950 blev afskediget af statens tjeneste efter ansøgning uden pension.

Den 2. februar 1953 blev den pågældende antaget som ekstramedhjælper ved Københavns fængsler og 1. november 1953 genansat som fængselsbetjent.

Da man må finde det rimeligt, at den pågældendes tidligere ansættelse i tjenestemandsstilling medregnes ved fastsættelsen af hans lønningsanciennitet efter genansættelsen som fængselsbetjent, foreslås — med virkning fra 1. november 1953 — tillagt ham lønningsanciennitet fra 1. april 1947.

Til 658.

Før 1943 skete tilgangen til fængselsvæsenets betjentkorps gennem antagelse af reservebetjente, der blev lønnet med sædvanlig aspirantløn, og som opnåede tjenestemandsansættelse efter udstået aspiranttid, alt i det omfang der blev stillinger som fængselsbetjente ledige.

Antallet af reservebetjente måtte imidlertid forøges ekstraordinært, da fængselsvæsenet i de sidste besættelsesår blev stillet overfor en række særlige opgaver. Da det kunne forudses, at det ikke ville være muligt at skaffe reservebetjentgruppen fast ansættelse indenfor en overskuelig tid, blev der med virkning fra 1. juni 1943 fastsat regler angående ændret aflønning af reservepersonalet gående ud på, at reservebetjente skulle antages til midlertidig tjeneste uden fast ansættelse for øje, og således at de pågældende skulle aflønnes som fængselsbetjente med 2 alderstillæg, men uden pensionsfradrag.

Den allervæsentligste del af det ekstraordinært antagne reservepersonale er atter udtrådt af fængselsvæsenets tjeneste, efterhånden som de midlertidigt oprettede afsoningsanstalter har kunnet afvikles, og kun et mindretal af denne gruppe er endnu i fængselsvæsenets tjeneste. Den bedst kvalificerede del af det honorarlønnede betjentpersonale, som har opfyldt de aldersmæssige betingelser for fastansættelse, har man i de senere år ladet overgå til tjeneste i betjentaspirantstillinger, og de er — eller vil indenfor den nærmeste fremtid blive — fastansat som tjenestemænd i fængselsbetjentklassen.

Da antallet af faste fængselsbetjentstillinger under fængselsvæsenet ikke har undergået nogen væsentlig forøgelse i en årrække, har det været meget almindeligt, at de i sin tid som honorarlønnede betjente antagne personer har måttet forrette reservetjeneste i en lang årrække, op til 8—9 år, før de har kunnet opnå fastansættelse.

Under hensyn til det anførte finder man det rimeligt, at der åbnes mulighed for, at en del af denne tjeneste medregnes i lønningsancienniteten ved fastansættelsen i tjenestemandsstilling i fængselsvæsenets 9.—13. lønningsklasse. Man foreslår derfor, at der tilvejebringes en ordning svarende til den ved normeringsloven for finansåret 1939—40, løbe-nr. 503, hjemlede, hvorefter tjeneste på aspirantløn og dermed sammenhængende tjeneste på højere løn end tjenestemandsløn med fradrag af 5 år medregnes ved fastsættelse af lønningsancienniteten for tjenestemænd under fængselsvæsenet i de nævnte lønningsklasser.